

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 36

Velika noč 2006

Št.1

Kasungu Catholic Parish, P.O. Box 406, Kasungu, Malawi

Tel.: 00 265 1 253 714; E-mail: stankor@globemw.net

V POSTU LE HLEBČEK KORUZNE POLENTE

Dragi naši prijatelji in dobrotniki,

Prav lep pozdrav iz afriškega juga, kjer nas vsak dan razveseljuje Bog s svojim darom, to je dežjem, ki namaka žejno zemljo. Po padavinah sodeč, bo letos boljši pridelek koruze, tobaka, zemeljskih oreškov in druge zelenjave, ki jo domačini gojijo na malih njivah okrog svojih skromnih bivališč. Žal vam moramo povedati, kar je pisalo tudi v lokalnih časopisih, da je tu kar nekaj ljudi v mesecu januarju in februarju umrlo zaradi lakote. Lanski pridelek je bil zelo pičel in že za lanski Božič so mnoge družine ostale dobesedno brez vsakdanje hrane.

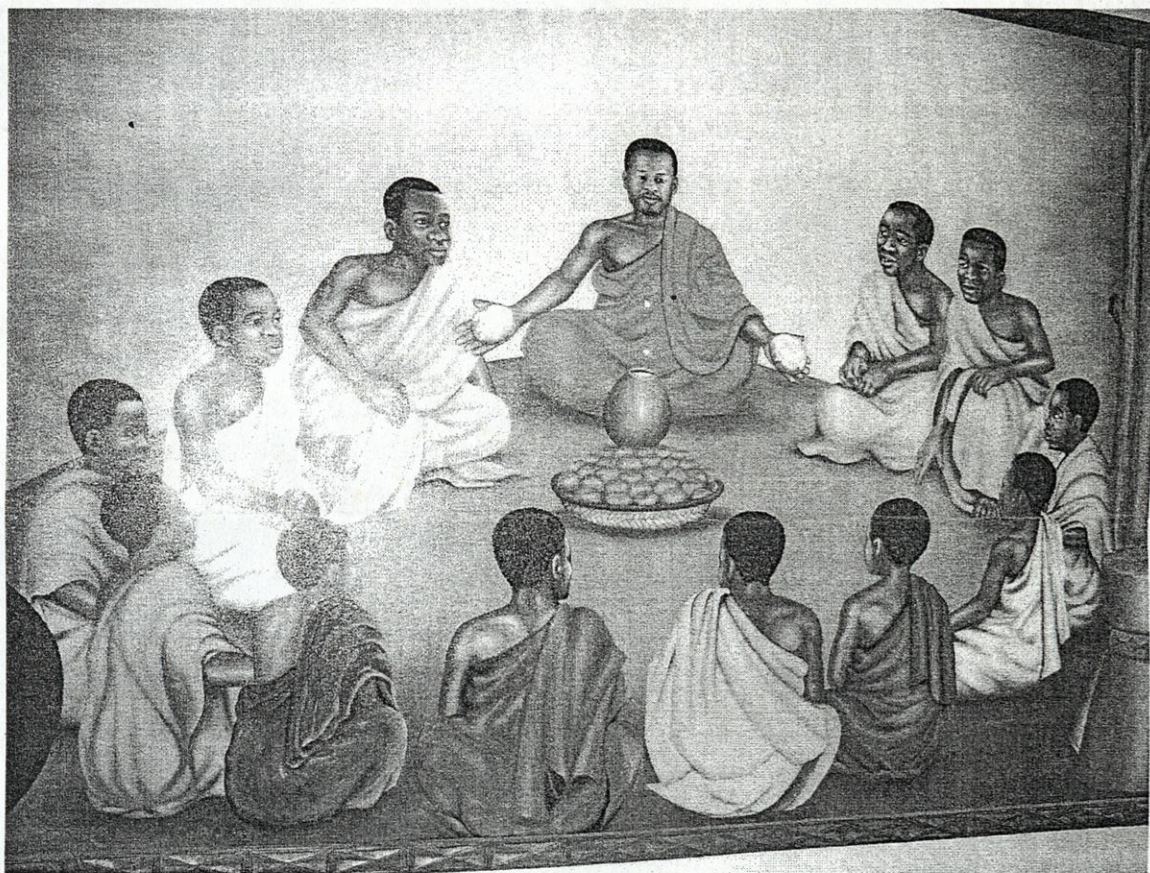
Sedaj so se resni obrazi ljudi že razpotegnili v nasmeh, saj je na polju dozorela prva korusa, ki jo lahko skuhamo ali spečemo, pa tudi buče, lubenice in druga zelenjava vseh vrst je dobro obrodila.

Kristjani smo tako kot vsako leto tudi letos s pepelnično sredo vstopili v postni čas, čas odpovedi v hrani, pijači in drugih življenjskih razvadah, ki so nas na nek način zaslužile. Tukaj mislim bolj na kristjane razvitega sveta, torej tudi na vse vas, ki živite v svetu dobrot in dobrin, ki se vam ponujajo na vsakem koraku. Ko se prostovoljno odpoveste odlični pečenki, ki je bila običajno tudi ob petkih na vašem krožniku, se na poseben način socializirate s kristjani revnih dežel, ki pravzaprav ne potrebujejo takšnega posta, kot ga v postni postavi priporoča mati Cerkev.

Te dni smo misijonarji skoraj vsak dan skupaj z ljudmi na bolj ali manj oddaljenih podružnicah in obhajamo z njimi v revnih cerkvah postna bogoslužja. Ob koncu maše nas voditelji teh malih krščanskih skupnosti povabijo tudi na kosilo. Je v duhu posta in odpovedi, a nič drugačno kot ob slovesnih praznikih ali v velikonočnem in božičnem času. Na voljo je hlebček koruzne polente, nato malo kuhane zelenjave in nato še paradiznikova omaka za boljši okus. Tak je naš afriški postni čas, ki nas in naše vernike vzgaja in pripravlja na Jezusove dneve trpljenja, smrti in vstajenja.

Bliža se Velika noč, dan Jezusove zmage nad grehom in smrtjo. Za verne ljudi je to dan veselja in radosti, kakor pravi tudi naša velikonočna pesem:

“ Zapoj veselo o kristjan, veselja tvojega je dan. Zveličar naš je vstal od smrti in raj odprl nam je zaprti. Aleluja!”

Afriška miza je sprejela Jezusa

Tako kot pri vas doma, bomo tudi mi v Afriki zapeli Vstalemu Zveličarju in se veselili njegovega novega življenja, ki čaka tudi vse njegove brate in sestre. Tu sicer ne bo pirhov, potice in šunke, bo pa iskrena in globoka vera, ki ljudem daje veselje do življenja na tem, večkrat od bolezn, lakote in drugih težav ranjenem svetu.

Če pa bo prišla od vas še kakšna nova drobtinica dobrote, ki jo v svoji krščanski ljubezni mnogi radi delite z revnimi in ubogimi, bomo pa še bolj veseli.

Vesele velikonočne praznike vam iz srca želimo in se vam za vso dobroto, ki jo izkazuje nam in našim vernikom, iz srca zahvaljujemo.

Slovenski misijonarji v Malawiju in Zambiji.

Ob tradicionalnem novoletnem shodu slovenskih misijonarjev v Lusaki smo se menili tudi o novih škofijah v Sloveniji. Pozdravljali smo to inicijativo Cerkve na Slovenskem. Nismo si pa mogli misliti, da imamo nove škofije že od 7. aprila letos. Pridružujemo se veselju ob ustanovitvi novih škofij v **Novem Mestu, Celju in Murski Soboti ter molimo zanje!**

SVETI TRIJE KRALJI V LEPI, ZLATI HALJI...

Pater Stanko Rozman se je lansko poletje odločil, da bo svojo mamo Francko ob njenem visokem življenjskem jubileju obiskal in si vzel še nekaj potrebnih dni dopusta v domovini. A prišlo je vse drugače.

Ko so slovenski duhovniki izvedeli, da je prišel znani misijonar, ki je zgradil dobesedno iz nič mesto Nangomo v Zambiji, so zelo hitro našli stik z njim in tako je iz tedna v teden potoval po lepi slovenski deželi in med potjo navduševal staro in mlado po naših župnijah za pomoč revni Afriki.

Najbolj so mu prislunili otroci, ki so zadnja leta v trikraljevski akciji pomagali že na mnogih krajih sveta, kjer delujejo slovenski misijonarji. S pomočjo odgovornih v Misijonski pisarni v Ljubljani, se je dogovoril, da zlati trije kralji tokrat obišejo rajsko lepo a zelo revno deželo, ki se imenuje Malawi. Otroci so se z vsem srcem ogreli za idejo in v božičnem času so kot glasniki malega Jezusa, potrkali na tisoče src. V upanju, da bo njihova prošnja za pomoč lačnim otrokom daljne afriske dežele, ki si želijo z dobro izobrazbo priboriti boljše pogoje za življenje, so hodili od hiše do hiše in nabrali zavidenja visoko vsoto denarja.

S tem denarjem, ki že priteka na nas misijon, bomo obnovili 12 katoliskih šol, ki so v zelo slabem stanju. Nekaterne ne zaslužijo niti tega imena, saj so to zgradbe, zgrajene iz nekaj kolov, vse ostalo pa so le otepi posušene trave, ki tukaj zraste več kot 2 metra visoko.

A Stankotova skrivna želja je zgraditi iz teh sredstev tudi dve novi soli v mestu Kasungu.

Mesto je z veseljem prislunilo misijonarju in mu brezplačno podarilo veliko zemlje ob župnišču za njegove bodoče načrte.

VSEM OTROKOM, KI SO SODELOVALI PRI LETOŠNJI TRIKRALJEVSKI AKCIJI ZA LEPŠI JUTRI MALAWIJSKIH OTROK, SE SLOVENSKI MISIJONARJI V TEM DELU AFRIKE PRISRČNO ZAHVALJUJEMO.

V KASUNGU PRIHAJAJO SESTRE REDOVNICE, DA POŽIVIJO PASTORALNO DELO NA MISIJONU

Misijonarji za uspešno pastoralno delovanje nujno potrebujejo sodelavce. V veliko pomoč so jim katehisti, ki prevzamejo skrb za določen del župnije, poskrbijo za dobro pripravo otrok in odraslih na zakramente in so desna roka ter velika opora misijonarjem.

Vendar pa je to se premalo. Tako misijonarji iščejo pomoč tudi pri sestrah redovnicah, ki imajo veliko novih duhovnih poklicev in želijo pomagati pri pastoralnem in drugem delu po župnijah. Njihova prednost je v tem, da se znajo hitro prilagoditi okolju v katerega so poslani in navežejo prijateljske, predvsem pa duhovne stike z ljudmi.

Kasungu je nekoč ze imel sestre redovnice v svoji sredi, a so zaradi posebnih okoliščin odšle drugam. Sedaj se je ponudila nova priložnost, saj je z dobrotno pomočjo mestnih oblasti p. Stanko pridobil lep prostor, kjer ze gradi nov samostan za prvih 5 sester iz reda Ponižnih Služabnic Device Marije, ki bodo iz Blantaye, kjer imajo svojo generalno hišo, prišle na pastoralno delo v Kasungu. Te sestre so zelo znane v Malawiju, saj skrbijo za šole s posebnim učnim programom, to je za gluhoneme otroke. Če nam bo uspelo zgraditi osnovno in srednjo šolo, ki bo sprejemala prvenstveno sirote brez staršev in otroke iz najbolj revnih družin na brezplačno solanje, bodo sestre s svojim bogatim znanjem in globoko vero kot Žarek Vsemogočnega v naš revni svet.

S pomočjo dobrotnikov, naših rojakov v Kanadi in ZDA, je že zbral določeno vsoto denarja, ki pa še zdalec ne zadostuje za zgraditev hišic, kapele, kuhinje in obednice. Tako vsem tem lepim hišicam sedaj manjka še mnogo stvari, ni strehe nad glavo in zato kličemo na pomoč nove dobrotnike.

Če bo dovolj sredstev, imamo upanje, da se sestre naselijo v novem samostanu že sredi tega leta.

STUDENCI ŽIVE VODE PRITEKAJO IZ OBNOVLJENIH VODNJAKOV

Sveti oče rad sprejema na obisk različne bolj ali manj znane športnike, saj se zaveda starega latinskega pregovora: Zdrav duh v zdravem telesu. Tega reka se držimo tudi misijonarji in za mladi rod poskrbimo na različne načine. Za zdrav rod potrebujemo tudi dobro pitno vodo. A ta voda se skriva v globini zemlje, ponekod tudi do 40, 50 m globoko. Država je le delno poskrbela za izkop vodnjakov po vaseh. Vendar pa so mnogi vaški studenci neuporabni, ker so se vodne črpalke pokvarile, denarja za popravilo pa ni od nikoder.

Tako so nekateri mladi jezuitski bogoslovci, ko so zvedeli za stisko malawijskih ljudi ali jo celo na lastne oči videli, prišli na idejo, da bi s pomočjo športnega udejstvovanja pomagali žejnim prebivalcem Malawija. Z geslom "Živa voda za žejne prebivalce Malawija", so že drugo leto zapored na ljubljanskem maratonu zbirali sredstva za postavitev in popravilo vodnjakov. Ljudje so se velikodušno odzvali in z zbranim denarjem smo postavili ali obnovili vodnjake v 12 različnih krajih na območju župnije Kasungu. Vsem darovalcem, tekmovalcem in aktivnim sodelavcem pri tej akciji se iskreno zahvaljemo.

DOBRODELNA POMOČ IZ KANADE

Lani je v Malawiju vladala velika lakota. Polovica prebivalstva je stradala. Kupna moč je zelo padla. Hvala Bogu, da je deževje obilno, posebno v tistih predelih, kjer je bila lani suša. V Kasungu smo lani imeli precej dobro letino. Upali smo celo na boljše. Vendar je ravno Kasungu z okolico deževje obšlo v kritičnem času cvetenja koruze. Tako se bo pri nas lakota nadaljevala. V teh kritičnih okoliščinah pa so nekatere vasi bile izvzete. Tako me je župljan, gospod Banda, povabil na svoje njive. Zaupal mi je, da je v suši šel na njive, pokleknil na tla in molil. Ob molitvi za dež ga je obilil nenavaden znoj. Skoraj je izgubil zavest. Bila je to nenavadna molitev. Ko se je vračal domov, so ga pred pragom zadele prve kaplje. Dež je padel tisti dan prav v njegovem kraju in ni nehal vso sezono. Njegovo polje sem blagoslovil v zahvalo za dober pridelek. Mnogi drugi farani niso imeli takšne sreče. V tem času lakote je zato pomoč, ki nam prihaja iz Kanade, zelo dobrodošla. Kmalu po Božiču smo od tam prejeli kontejner hrane in obleke. V vsako podružnico smo nesli dar. Bog lonaj!